

२ हिब्रूको पुस्तकमा सन्देश

यस अध्यायका मूल पदहरू: हिब्रू १:५-१४, लूका १:३०-३३, भजन १३२:१-५, हिब्रू २:१४-१६, हिब्रू ५:१-४, १ पत्रुस २:९ र हिब्रू ८:८-१२।
यस अध्यायको मूल सार पद: "अब हामीले भन्न चाहेको मुख्य कुराचाहिँ यही हो: हाम्रा यस्ता प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ, जो स्वर्गमा महान् परमेश्वरका सिंहासनको दाहिनेपट्टि विराजमान हुनुहुन्छ" (हिब्रू ८:१)।

हिब्रूको पुस्तक लेखेको करिब सय वर्षपछि एउटा लिखित पत्र पाइएको थियो जसमा प्रार्थना लेखिएको थियो: "हे प्रभु, तपाईंको सामु यी सबै कुराहरू भनेको छु, किनभने तपाईंलाई भन्नुभएको थियो कि हाम्रै निमित्त यस संसार तपाईंले सृष्टि गर्नुभएको हो।...हे प्रभु, अब यी देशहरूतिर नजर लगाउनुहोस्। हुन त तिनीहरू केही पनि होइन, यद्यपि तिनीहरूले हामीलाई दमन गर्न चाहन्छ र निलन चाहन्छ। तर हामी तपाईंका जनहरू हौं, तपाईंले हामीलाई जेष्ठ पुत्र भन्नुभएको छ र तपाईंकै सन्तान हौं। तपाईंको निमित्त हामी जोशिला छौं। हामी तपाईंका अति प्रिय पात्रहरू हौं तर हामीलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिएको छ।"-जेम्स एच. चार्ल्सवर्थ, सम्पादन, *द ओल्ड टेस्टामेन्ट सुडोपिग्राफा*, ठेली १, (न्यु योर्क: हेन्ड्रिकसन, १९८३), पृ. ५३६बाट रूपान्तरित।

हिब्रूको पुस्तकका पाठकहरूले पनि त्यही खालको अनुभव गरेको हुनुपर्छ। यदि तिनीहरू परमेश्वरका सन्तान हुन् भने किन यस्तो महाकष्टमा तिनीहरू परिरहेका छन्? तिनीहरूको दुःखकष्ट, परिक्षा र सतावटमा तिनीहरूलाई हौशला दिन र तिनीहरूको विश्वासलाई बलियो पार्न पावलले हिब्रूको पुस्तक लेखेका थिए। तिनीहरूलाई (र हामीलाई पनि) पावलले

सम्झाउन खोज्छ कि परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरू येशूद्वारा पूरा हुन लागेको छ। उहाँ परमेश्वर पिताको दाहिने हातमा बसिरहनुभएको छ र हामीलाई छिट्टै घर लानुहुनेछ। तर उहाँ आउनुभन्दा पहिले हामीले आशिष पाउनु भनेर उहाँले परमेश्वर पितासँग हाम्रो निम्ति विन्तीभाउ गरिरहनुभएको छ। त्यसकारण अन्तिम समयसम्म हामीले उहाँमाथिको आस्थालाई पकडि राख्नु आवश्यक छ।

१. येशू हाम्रो राजा हुनुहुन्छ

हिब्रूको पुस्तकको मुख्य विषयवस्तु हो: येशू हाम्रो स्वामी, शासक र सर्वेसर्वा। उहाँ परमेश्वर पिताको दाहिने हातमा बसिरहनुभएको छ (हिब्रू ८:१)। परमेश्वर जस्तै येशू सदाकालदेखि सारा जगतको शासक भइरहनुभएको छ। तर जब आदम र हव्वाले पाप गरे तब तिनीहरूले सैतानलाई यस संसारको शासक बनाए (यूहन्ना १२:३१, यूहन्ना १४:३०, यूहन्ना १६:११)। जब येशू आउनभयो र क्रूसमा टाँगिनुभयो र बौरिउठ्नुभयो तब उहाँले सैतानलाई पराजित गर्नुभयो। त्यसको फलस्वरूप जसले उहाँलाई आफ्नो मुक्तिदाता भनेर ग्रहण गर्छ उसमाथि शासन गर्ने सैतानको अधिकार खोसिएको छ र येशूले उसमाथि शासन गर्ने पून अधिकार उसले दिन लगाएको हुन्छ (कलस्सी २:१३-१५)।

येशू खीष्ट फेरि राजा हुनुभएको राज्यभिषेकलाई विशेष केन्द्रविन्दु बनाउँदै हिब्रू पुस्तकको प्रथम दुई अध्याय लेखिएको छ।

हिब्रू १:५-१४ पढ्नुहोस्। यहाँ के भइरहेको छ? हेर्नुहोस्, "५ "तिमी मेरा पुत्र हौ, मैले नै आज तिमीलाई जन्माएको छु" भनी के कुनै स्वर्गदूतलाई परमेश्वरले कहिल्यै भन्नुभयो? र फेरि, "म तिनका पिता हुनेछु, र तिनी मेरा पुत्र हुनेछन्" भनी कुनै स्वर्गदूतलाई कहिल्यै भन्नुभयो? ६ आफ्नो प्रथम जन्मेकालाई संसारमा ल्याउनुहुँदा उहाँ फेरि भन्नुहुन्छ, "परमेश्वरका सारा स्वर्गदूतहरूले उहाँलाई नै पुज्नु।" ७ स्वर्गदूतका विषयमा उहाँ भन्नुहुन्छ, "उहाँले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई बतास र आफ्ना दासहरूलाई आगोको ज्वाला तुल्याउनुहुन्छ।" ८ तर पुत्रको विषयमा चाहिँ उहाँ भन्नुहुन्छ, "हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदासर्वदाको निम्ति रहिरहन्छ, र न्यायको राजदण्ड तपाईंका राज्यको राजदण्ड हो। ९ तपाईंले धार्मिकतालाई प्रेम गर्नुभएको छ, र अधर्मलाई घृणा गर्नुभएको छ। यसकारण परमेश्वर, तपाईंका परमेश्वरले तपाईंलाई आफ्ना साथीहरूभन्दा बढ्ता गरेर हर्षको तेलले अभिषेक गर्नुभएको छ।" १० उहाँ फेरि भन्नुहुन्छ, "हे परमप्रभु, तपाईंले

आदिमा पृथ्वीको जग बसाल्नुभयो, र आकाशमण्डल तपाईंका बाहुलीको काम हो। ११ तिनीहरू त नष्ट हुनेछन्, तर तपाईंचाहिँ रहिरहनुहुन्छ। तिनीहरू वस्त्रझैँ पुराना भइहाल्नेछन्, १२ खास्टोझैँ तपाईंले तिनीहरूलाई लपेट्नुहुन्छ, वस्त्रझैँ ती फेरिनेछन्। तर तपाईं एकैनास हुनुहुन्छ, र तपाईंका वर्षहरूको अन्त्य कहिल्यै हुनेछैन।” १३ तर कुन स्वर्गदूतलाई उहाँले कहिले यसो भन्नुभयो, “तिमी मेरो दाहिने हातपट्टि बस, जबसम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा खुट्टाको पाउदान तुल्याउँदैनै”? १४ के ती सबै स्वर्गदूतहरू मुक्ति पाउनेहरूका खातिर सेवा गर्नलाई पठाइएका सेवा गर्ने आत्माहरू होइनन्?”

ती पदहरू तीन भागमा बाँडिएको छ। प्रत्येक भागमा परमेश्वरको पुत्रलाई सिंहासनमा बिराजमान गरिएको समारोहको पक्षलाई परिचित गराइएको छ। प्रथम, आफ्नो राजकुमार भनेर परमेश्वरले येशूलाई स्थापना गर्नुहुन्छ (हिब्रू १:५)। दोस्रो, परमेश्वरले स्वर्गको दरवारमा परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई प्रस्तुत गर्नुहुन्छ ताकि त्यहाँका जीवहरूले उहाँलाई ढोगुन् (हिब्रू १:६,८)। अनि पिताले आफ्नो पुत्रलाई अनन्तको सृष्टिकर्ता र अनन्तको शासक हुनुभएको परमेश्वरले घोषणा गर्नुहुन्छ (हिब्रू १:८-१२)। तेस्रो, परमेश्वरले आफ्नो पुत्रमा सिंहासनमा बसाल्नुहुन्छ र उहाँलाई दिइएको संसारमाथिको अधिकार तथा शक्तिलाई अनुमोदन गर्नुहुन्छ (हिब्रू १:१३,१४)।

दाउदलाई परमेश्वरले दिनुभएको प्रतिज्ञा (२ शमूएल ७:८-१६ र लूका १:३०-३३) येशूमा पुरा भएको थियो भनेर नयाँ करारमा लेखिएको महत्त्वपूर्ण शिक्षा तथा विश्वासहरूमा एक हुन्। राजा दाउदको सहरमा दाउदको घरानामा येशू जन्मिनु भएको थियो (मत्ती १४:१-१६, लूका २:१०,११)। उहाँको सेवाकालमा मानिसहरूले प्रायजसो उहाँलाई "दाउदको पुत्र" भनेर सम्बोधन गरेका थिए। उहाँ "यहूदीहरूको राजा" (मत्ती २७:३७) भनेर दावी गर्नुभएकोले त्यसको आरोपमा उहाँलाई हत्या गरिएको थियो। दाउदलाई नै गरिएको प्रतिज्ञाहरू अनुसार त्यसलाई पूरा गर्न येशू मृत्युबाट बौरिउठ्नुभएको थियो (प्रेरित २:२२-३६, प्रेरित १३:२२-३७)। र येशू "यहूदा बंशको सिँह" हनुहुन्छ भनेर यहूदाले उहाँको पहिचान गरेका थिए (प्रकाश ५:५)।

हिब्रूको पुस्तकमा येशूको बारेमा एकै साथ वर्णन गरिएको छ। दाउदलाई परमेश्वरले दिनुभएको प्रतिज्ञाहरू पूरा भएका छन्: परमेश्वरले उहाँलाई सम्मान गरेर महान् नाउँ दिनुभएको छ (हिब्रू १:४), उहाँले आफ्नै पुत्र भनेर स्थापना गर्नुभएको छ (हिब्रू १:५), उहाँ सृष्टिकर्ता र प्रभु वा

जगतका स्वामी हुनुहुन्छ भनेर परमेश्वरले अनुमोदन गर्नुभएको थियो (हिब्रू १:८-१२), र आफ्नो दाहिने बाहुलीमा बसाल्नुभएको छ (हिब्रू १:१३,१४)। हिब्रू ४को अनुसार येशूले आफ्ना जनहरूलाई परमेश्वरको बारेमा सबै ज्ञानमा डोऱ्याउनुहुन्छ र येशू नै परमेश्वरको घरको निर्माणकर्ता हुनुहुन्छ भनेर हामीलाई याद दिलाउँछ (हिब्रू ३:३,४)।

त्यसकारण, येशू यस संसारको आधिकारिक शासक हुनुहुन्छ र उहाँ सैतानसँगको भिषण युद्धमा लागि रहनुभएको छ। सैतानले हाम्रो जीवनलाई उलटपुलट पारेर आफ्नो काबुमा राख्न चाहन्छ।

यस सारा जगतको शासक येशू नै हुनुहुन्छ भनेर हामीलाई यकिन भयो भने हामीले जुनसुकै कष्टहरू भोग्नुपरेतापनि के हामीलाई सान्त्वना हुँदैन र?

२. येशू हाम्रो मध्यस्थकर्ता अर्थात् हाम्रो निम्ति बन्ति गर्नुहुने

पुरानो करारमा एक धार्मिक ज्ञानको अवधारणा रोचकपूर्ण छ। त्यो हो राजा दाउदको घरानाको राजाले परमेश्वरको सामु दाउदको राज्यको प्रतिनिधित्व गर्नेछ भन्ने धारणा।

देहायका पदहरू एक आपसलाई तुलना गरेर पढ्नुहोस्। दाउद बंशको घरानाबाट आउने अब राजाको प्रतिज्ञाले के प्रतिज्ञाहरू इस्राएलको निम्ति पूरा गर्नुहुनेछ भनेर ती पदहरूले खुलाउँछन्? हेर्नुहोस्:

प्रस्थान ४:२२,२३ "२२ तब तिमीले फारोलाई भन्, 'परमप्रभु भन्नुहुन्छ: इस्राएल मेरो जेठो छोरो हो। २३ मैले तिमीलाई भनें, 'मेरो छोरोलाई जान देऊ, र त्यसले मेरो सेवा गरोस्।'सँग २ शमूएल ७:१२-१४ "१२ जब तिम्रो (दाउदको) दिन पूरा हुनेछ, र तिमी आफ्ना पित्रहरूसँग विश्राम गर्नेछौं, तब म तिम्रै सन्तानमध्येबाट, तिम्रै शरीरबाट एक जना, तिम्रो उत्तराधिकारी हुनलाई उठाउनेछु, र त्यसको राज्य स्थिर गराउनेछु। १३ त्यसले नै मेरो नाउँको निम्ति एउटा भवन बनाउनेछ, र म त्यसको राजकीय सिंहासन सधैंको निम्ति स्थिर गर्नेछु। १४ म त्यसका पिता हुनेछु, र त्यो मेरो छोरो हुनेछ। त्यसले अधर्म गऱ्यो भने, मानिसको लट्टीले म त्यसलाई सजाय दिनेछु, र मानिसहरूद्वारा त्यसलाई कोर्बाजीको प्रहार गर्नेछु।", व्यवस्था १२:८-१० "८ आज हामी प्रत्येकले आफ्नो दृष्टिमा ठीक ठहरेको कुरा गरेझैं तिमीहरूले नगर्नु, ९ किनकि जुन विश्रामस्थान र उत्तराधिकार परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिन लाग्नुभएको छ, त्यहाँ

तिमीहरू अझ आइपुगेका छैनौ। १० तर यर्दन पारि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनुहुने देश अधिकार गरेर त्यहाँ बसोबास गछौं, अनि उहाँले तिमीहरूलाई सुरक्षित राखेर चारैतिरका शत्रुहरूदेखि तिमीहरूलाई विश्राम दिनुहुनेछ।" सँग २ शमूएल ७:९-११ "७ म इस्राएलसँग जहाँ पनि यात्रा गरे, के मैले मेरो प्रजा इस्राएलका गोठालाहरूमध्ये कुनै शासकलाई "मेरो निमित्त देवदारुको घर किन बनाएनौ?" भनेर सोधें र?+ ८ "यसैले मेरो दास दाऊदलाई भन्, 'सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ: मैले तिमीलाई मेरो प्रजा इस्राएलको गोठालो हुनलाई खर्कबाट र भेडाहरूका पछिपछि लाग्नबाट बोलाएँ। ९ जहाँ-जहाँ तिमी गयौ म तिमीसँग रहें, र तिम्रा सबै शत्रुलाई तिम्रो बाटोदेखि नाश गरिदिउँ। अब पृथ्वीका प्रतिष्ठित व्यक्तिहरूका बीचमा म तिम्रो नाउँ महान् बनाउनेछु। १० म मेरो प्रजा इस्राएलको निमित्त एउटा स्थान नियुक्त गर्नेछु, र तिनीहरूका आफ्नै एउटा वासस्थान हुनेछ र तिनीहरूलाई कसैले फेरि कहिल्यै सताउनेछैन। सुरु-सुरुमा गरेझैं, ११ अनि मेरो प्रजा इस्राएलमाथि न्यायकर्ताहरू नियुक्त गरेको समयदेखि यसो, तिनीहरूलाई दुष्ट मानिसहरूले अत्याचार गर्नेछैनन्। म तिमीलाई तिम्रा सबै शत्रुहरूदेखि विश्राम पनि दिनेछु। " 'परमप्रभुले तिम्रो राजघराना स्थापना गर्नुहुनेछ भनी परमप्रभुले तिमीलाई भन्नुभएको छ।" व्यवस्था १२:१३,१४ "१३ होशियार बस। तिमीहरूले आफ्नो होमबलि तिमीहरूले देखेको जुनसुकै ठाउँमा नचढाउनु। १४ तर परमप्रभुले तिमीहरूका कुलबाट छान्नुभएको ठाउँमा मात्रै चढाउनु, र मैले आदेश दिएका सबै काम पनि त्यहीं गर्नु।" सँग भजन १३२:१-५, ११-१४ "१ हे परमप्रभु, दाऊदलाई स्मरण गर्नुहोस्, अनि तिनले भोगेका सबै विपत्तिहरू सम्झनुहोस्। २ तिनले परमप्रभुको नाउँमा शपथ खाए, र याकूबका सर्वशक्तिमान्को नाउँमा भाकल गरे, ३ "म तबसम्म आफ्नो घरभित्र प्रवेश गर्नेछैन, न ओछ्यानमा लेट्न जानेछु। ४ मेरा आँखामा म निद्रा आउन दिनेछैन, अनि आफ्ना पलकहरूलाई झिमिक्क पनि हुन दिनेछैन, ५ जबसम्म परमप्रभुको निमित्त एउटा स्थान, याकूबका सर्वशक्तिमान्को निमित्त एउटा निवासस्थान म भेट्दछु... १० तपाईंका दास दाऊदको खातिर तपाईंका अभिषिक्तलाई इन्कार नगर्नुहोस्। ११ परमप्रभुले दाऊदसँग एउटा गंभीर शपथ हाल्नुभयो, जसबाट उहाँ तर्किनुहुन्न: "म तिम्रो सिंहासनमा तिम्रा छोराहरूमध्ये एक जनालाई बसाल्नेछु। १२ यदि तिम्रा छोराहरूले मेरो करार, र मैले तिनीहरूलाई सिकाएका मेरा कानूनहरू पालन गरे भने, तिनीहरूका छोराहरू पनि सदाको निम्ती तिम्रो सिंहासनमा बस्नेछन्।" १३ किनभने परमप्रभुले

सियोनलाई छान्नुभएको छ, उहाँले त्यसलाई आफ्नो निवासको निम्ति चाहनुभएको छ। १४ “यो सदाकालको निम्ति मेरो विश्रामस्थान हो, म यहाँ सिंहासनमा बस्नेछु, किनकि मैले यही चाहेको छु।”

इस्राएल राष्ट्र परमेश्वरको छोरो थियो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई यस्तो विश्राम स्थान दिनुहुनेछ जहाँ तिनीहरू आफ्ना शत्रुहरूबाट विश्राम पाउनेछन्। तिनीहरूकै माझमा परमेश्वरको नाउँलाई थामी राख्न वा राखिरहन उहाँले एक स्थान चुन्नु हुनेछ। इस्राएललाई दिएका ती प्रतिज्ञाहरू प्रतिज्ञा गरिएको दाउद बंशको राजामा सारिएका थिए। उनी परमेश्वरको आफ्नै छोरो कहलाइनुहुनेछ, उनको शत्रुहरूबाट उनलाई परमेश्वरले आराम दिनुहुनेछ र उनले सियोनमा एक पवित्रस्थान बनाउनेछ जहाँ परमेश्वरको नाउँ रहनेछ। त्यसको अर्थ दाउदबंशबाट आउने प्रतिज्ञा गरिएको राजाबाट परमेश्वरले उहाँले गर्नुभएको प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्नुहुनेछ। दाउदबंशिय राजाले परमेश्वरको सामु इस्राएलको प्रतिनिधित्व गर्नेछ।

परमेश्वर र इस्राएलको बीचमा हुने सम्बन्धलाई उक्त प्रतिनिधिले सुदृढ गर्नुहुनेछ। परमेश्वरले इस्राएलसँग गर्नुभएको करारको सम्बन्धलाई उनले नै निरन्तरता दिनुहुनेछ। परमेश्वरले मोशाद्वारा इस्राएलसँग गर्नुभएको करारको सम्झौतालाई कार्यन्वयन गर्न तिनीहरूले त्यस करारप्रति बफादार वा त्यस करारलाई पालन गर्नु आवश्यकता थियो। अनि करारमा प्रतिबद्ध भएर चले तिनीहरू परमेश्वरको सुरक्षा र आशिषहरू पाउन योग्य हुन्थे। यस मामिलामा यहोशू ७:१-१३ हेर्नु जरुरी छ, जसमा लेखिएको छ: “१ तर नाशको निम्ति अर्पण गरिएका कुरामा इस्राएलीहरूले अपराध गरे, किनकि आकान, जो यहूदा कुलको जेरहको छोरो जब्दी, त्यसको छोरो कर्मीको छोरो थियो, नाशको निम्ति अर्पण गरिएका मालबाट केही कुरा लियो। त्यसकारण परमप्रभुको क्रोध इस्राएलीहरूमाथि दन्कियो। २ तब यहोशूले यरीहोबाट बेथेलको पूर्वपट्टि बेथ-आवनको नजिक ऐ सहरमा मानिसहरूलाई यसो भनेर पठाए, “तिमीहरू गएर त्यस देशको चेवा गर।” ती मानिसहरू गएर ऐको भेद लिए। ३ अनि तिनीहरूले यहोशूकहाँ फर्केर आई भने, “सबै जना नगए पनि हुन्छ, करीब दुई-तीन हजार मानिसहरू गएर ऐलाई आक्रमण गरून्। सबै जनालाई त्यहाँ जाने दुःख नदिनुहोस्, किनकि त्यहाँकाहरू थोरै मात्र छन्।” ४ यसैले तिनीहरूमध्ये करीब तीन हजार मानिसहरू गए, तर तिनीहरूलाई ऐका मानिसहरूले परास्त गरे। ५ करीब छत्तीस जना जतिलाई ऐका मानिसहरूले मारे, र उनीहरूले सहरको मूल ढोकादेखि शबारीमसम्म खेदेर ओहालोमा

तिनीहरूलाई मारे। अनि इस्राएलीहरूको हृदय डरले गलेर पानीजस्तै भयो। ६ तब यहोशू र इस्राएलका धर्म-गुरुहरूले आफ्ना लुगा च्यातेर शिरमा धूलो हाली परमप्रभुका सन्दूकको अगाडि भूँडमा घोप्टो परेर साँझसम्मै बसिरहे। ७ अनि यहोशूले भने, “हाय! परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले यस जातिलाई यर्दन तारेर एमोरीहरूका पन्जामा हाली हामीलाई नाश गर्न किन ल्याउनुभयो? बरु हामी सन्तोष गरेर यर्दन पारि नै रहनेथियौं। ८ हे परमप्रभु, इस्राएलीहरूले आफ्ना शत्रुको सामु पीठ फर्काएपछि अब म के भनूँ? ९ किनकि कनानीहरू र देशका सबै बासिन्दाहरूले यो सुनेर हामीलाई घेर्नेछन्, र पृथ्वीबाट हाम्रो नाउँ मेटिदिनेछन्। त्यसपछि तपाईंको महान् नाउँको खातिरमा तपाईं के गर्नुहुन्छ?” १० परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “उठ, तिमी किन यसरी घोप्टो पछ्यौं? ११ इस्राएलले पाप गरेको छ। जुन करार मैले तिनीहरूसँग बाँधेको थिएँ, सो तिनीहरूले भङ्ग गरेका छन्। नाशको निम्ति अर्पण गरिएका मालबाट तिनीहरूले लिएका छन्। तिनीहरूले चोरी गरेका छन् र झूठो काम गरेर तिनीहरूले ती तिनका आफ्नै मालतालसँग राखेका छन्। १२ यसैकारण इस्राएलीहरू आफ्ना शत्रुको सामु अब खडा हुन सक्दैनन्। तिनीहरू श्रापित भएका हुनाले तिनीहरूले आफ्ना शत्रुहरूका सामुन्ने पिठिउँ फर्काउनेछन्। तिमीहरूले आफ्ना बीचबाट सो नाशको निम्ति अलग गरिएका माललाई नष्ट नपारुञ्जेल म अब उप्रान्त तिमीहरूसँग रहनेछैन। १३ “उठ, मानिसहरूलाई शुद्ध पार, र तिनीहरूले भोलिको निम्ति आफैलाई शुद्ध राख्नु भन्, किनकि परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: ‘हे इस्राएल, तिमीहरूका बीचमा कुनै अर्पित माल छ। तिमीहरूका बीचबाट तिमीहरूले त्यो अर्पित माल नफर्काउञ्जेल तिमीहरूका शत्रुहरूका सामुन्ने तिमीहरू खडा हुन सक्दैनौं। १४ “ यसकारण बिहान तिमीहरू आफ्नो-आफ्नो कुलअनुसार नजिकै आउनु र जुन कुललाई परमप्रभुले पक्रनुहुन्छ, त्यो सन्तान-सन्तान गरी नजिक आओस्, र जुन सन्तानलाई परमप्रभु पक्रनुहुन्छ, सो परिवार-परिवार गरी नजिक आओस्, र जुन परिवारलाई परमप्रभुले पक्रनुहुन्छ, त्यसबाट एक-एक मानिस गरी नजिक आओस्। १५ अनि जो मानिस अर्पित मालसमेत पक्राउ पछ्यौं, त्यो र त्यसको साथमा भएका जम्मै आगोमा जलाइनेछन्, किनभने त्यसले परमप्रभुको करार भङ्ग गरेको छ, र त्यसले इस्राएलमा घृणास्पद काम गरेको छः।” १६ यहोशूले बिहान सबैरै उठेर इस्राएलीहरूलाई कुल-कुल गरेर नजिक ल्याए, र यहूदाको कुल पक्राउ पच्यो। १७ अनि तिनले यहूदाका सन्तान-सन्तान गरेर नजिक ल्याए, र जेरहको सन्तानलाई तिनले पक्रे। अनि तिनले

जेरहका सन्तानका परिवार-परिवार गरी नजिक ल्याए, र जब्दीको परिवार पक्राउ पन्यो। १८ अनि तिनले त्यसको घरका मानिस-मानिस गरी नजिक ल्याए, र आकान, जो यहूदाका कुलका जेरहको छोरो जब्दी, त्यसको छोरो कर्मीको छोरो थियो, पक्राउ पन्यो। १९ तब यहोशूले आकानलाई भने, “हे मेरो छोरो, परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरलाई नै महिमा दे, र उहाँको सामु साबिती गरी तैले के गरेको छस् सो मलाई भन्। मबाट त्यो कुरो नलुका।” २० आकानले यहोशूलाई भन्यो, “साँचो हो, मैले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गरेको छु, र मेरो अपराध यो हो। २१ जब मैले लूटेको धनमा बेबिलोनिया देशको एक बढिया ओढ्ने, दुई सय शेकेल ओजनको* चाँदी, र पचास शेकेल ओजनका सुनको एक डण्डा देखें, तब मलाई लोभ लाग्यो, र ती लिएँ। ती मेरो पालको वीचमा जमिनभित्र गाडिएका छन्, र सबैभन्दा मुनि चाँदी छ।” २२ तब यहोशूले दूतहरू पठाए, र तिनीहरू दगुरेर त्यस पालमा गए, र ती त्यसको पालमा गाडिराखेका रहेछन् र चाँदीचाहिँ सबैभन्दा मुनि रहेछ। २३ अनि तिनीहरूले ती मालहरू पालको वीचबाट निकालेर यहोशू र सबै इस्राएलीहरूकहाँ ल्याए, र परमप्रभुको सामु राखिदिए। २४ तब सबै इस्राएलीहरूका साथमा यहोशूले जेरहवंशी आकानलाई र सो चाँदी, ओढ्ने, र सुनको डण्डा, अनि त्यसका छोराछोरीहरू, र त्यसका गोरुहरू, गधाहरू, र भेडाहरू र त्यसको पाल, र त्यससँग जो-जति थिए, ती सबैलाई आकोरको बेंसीमा लगे। २५ यहोशूले भने, “तैले हामीमाथि किन यस्तो सङ्कष्ट ल्याइस्? आज तँमाथि परमप्रभुले सङ्कष्ट ल्याउनुहुनेछ।”

तब सारा इस्राएलीहरूले त्यसलाई दुङ्गाले हाने, अनि बाँकीलाई दुङ्गाले हानिसकेपछि जलाइदिए। २६ तिनीहरूले आकानमाथि दुङ्गाको ठूलो थुप्रो लगाए, जो आजको दिनसम्म छँदैछ। तब परमप्रभु आफ्ना जल्दो क्रोधदेखि शान्त हुनुभयो। यसकारण त्यस ठाउँको नाउँ आजको दिनसम्म आकोरको बेंसी रहेको छ।” (याद गर्नुहोस्, इस्राएलको इतिहासमा जे भयो त्यो भविष्यमा परमेश्वरले गर्नुहुने न्यायको फैसलाको प्रतिक पनि हो भनेर हामीले ठासु जरूरी छ। अहिले तुरन्तै हाम्रो सामु लागु नहोला न त हामीले कुनै भौतिक कार्यवाही नै गरौंला तर त्यो लागु गर्ने लक्ष्य परमेश्वरमा सुरक्षित राखिएको छ- अनुवादक)।

दाउद राजाले परमेश्वरप्रति भरोसा र आस्था राखेकोले र उहाँप्रति बफादारी भएकोले परमेश्वरको करारका आशिषहरू इस्राएलले उपभोग गर्न पाएका थिए। तर दुर्भाग्यवस दाउद पछिका अधिकाँश राजाहरूले परमेश्वरप्रति

बफादार रहेन र कतिले त उहाँसँग विश्वासघात वा गद्दारी पनि गरे जसको फलस्वरूप परमेश्वरले चाहनुभएको अनुसार इस्राएललाई आशिष दिनुभएन। दाउदपछि आउने राजाहरू परमेश्वरप्रति कतिको गद्दारी गरे भन्ने इतिहासको बृतान्तले पुरानो करार भरिएको छ।

तर शुभ समाचार त यो छ कि परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई दाउदको घरानमा जन्मन दिनुभएर उनी दाउदको पुत्र भनेर कहलाउन दिनुभएको थियो। उनको जीवन र कामद्वारा उहाँ परमेश्वरप्रति सतप्रतिसत बफादार हुनुभएको थियो भनेर प्रमाणित गरेको छ। त्यसकारण परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई गर्नुभएको सबै प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्न सक्षम हुनुहुन्छ भन्ने कुरा हामी ढुक्क छौं। जब परमेश्वरले राजालाई आशिष दिनुहुन्छ तब त्यस राजाका सबै जनताले त्यस आशिषको उपभोग गर्न सक्दछ। त्यसैकारण येशू हाम्रो निमित्त मध्यस्थकर्ता हुनुभयो ताकि परमेश्वरले दिनु हुने आशिष हामीले उपभोग गर्न सकुन्। उहाँ मध्यस्थकर्ता यसरी हुनुभएको छ कि उहाँद्वारा नै परमेश्वरका आशिषहरू बहनन्छ। हाम्रो मुक्तिको चरम आशा केवल येशूमामात्रै पाइन्छ र उहाँले हाम्रो निमित्त के गर्नुभयो त्यसमा पनि मुक्ति पाउने प्रावधान हामीलाई दिइएको छ।

तपाईं आफै करारप्रति वा (बप्तिस्मा लिने बेलामा खाएको शपथ) कति चुक्नुभयो होला, सो सोच्नुहोस्। हाम्रो मुक्तिको निमित्त हामीले केवल येशूप्रतिमात्र भर पर्नुपर्छ भनेर त्यस आत्मज्ञानले हामीलाई कसरी सिकाउँछ?

३. येशू हाम्रो सर्वश्रेष्ठ बिजेता अर्थात् च्याम्पियन

१ शमूएल ८:१९,२०सँग हिब्रू २:१४-१६ तुलना गर्नुहोस्। राजामा के गुणहरू हुनुपर्छ भनेर इस्राएलीहरूले ठानेका थिए र ती गुणहरू वा तिनीहरूको चाहनाहरू येशूमा कसरी पूरा भए? हेर्नुहोस्, "१९ तर मानिसहरूले शमूएलको कुरा सुन्न इन्कार गरे। तिनीहरूले भने, "होइन, हामीमाथि राजा हुनैपर्छ। २० तब हामीलाई शासन गर्ने र लडाइँ गर्न लैजाने राजा पाउँदा हामी अरू जातिहरूजस्तै हुनेछौं" (१ शमूएल ८:१९-२०" र "१४ किनकि छोरा-छोरीहरू मासु र रगतका सहभागी भएका हुनाले उहाँले पनि त्यही स्वभाव लिनुभयो, ताकि मृत्युद्वारा नै मृत्युको शक्ति भएकोलाई, अर्थात् दियाबलसलाई उहाँले नष्ट गरून्, १५ र मृत्युको डरले आजीवन बन्धनमा परेकाहरूलाई उहाँले मुक्त गरिदेऊन्। १६ किनकि सौँचै नै उहाँले स्वर्गदूतहरूको होइन, तर अब्राहामका सन्तानको वास्ता गर्नुहुन्छ। १७

यसैकारण हरेक कुरामा उहाँ आफ्नै भाइहरूजस्तै बनाइनुपन्यो, र मानिसहरूका पापको प्रायश्चित्त गर्नलाई परमेश्वरको सेवामा उहाँ कृपालु र विश्वस्त प्रधान पूजाहारी बन्नुभयो। १८ किनकि उहाँ आफैले कष्ट भोग्नुभयो र परीक्षित हुनुभयो, यसैले परीक्षामा पर्नेहरूलाई उहाँले सहायता गर्न सक्नुहुन्छ।"

परमेश्वर इस्राएलीहरूका राजा हुनुहुन्छ भन्ने कुरालाई तिनीहरूले बिसे र तिनीहरूले राजा मागे। त्यस राजा अगुवा, न्यायकर्ता र युद्धमा अगुवाइ गर्नुपर्छ भनेर तिनीहरूले माग गरेका थिए। परमेश्वरका जनहरूमाथि उहाँले प्रभुत्व गर्नहुने उहाँको प्रतिज्ञा येशूमा पूरा भएको थियो। उहाँ हाम्रो राजा हुनुहुन्छ र हाम्रा शत्रु सैतान र उसका मतियारहरूसँग युद्ध गर्न उहाँले नै अगुवाइ गर्नुहुन्छ।

कमजोर मानव प्राणीको विजेता वा च्याम्पियन येशू हुनुहुन्छ भनेर हिब्रू २:१४-१६मा बताइएको छ। सैतानसँगको एकाएक मुठभेटमा येशूले उसलाई पराजय गर्नुभएको थियो। त्यसको फलस्वरूप यदि हामी येशूमा छौं भने उहाँले सैतानको बन्धनबाट छुटकारा दिनुहुन्छ। यस कुराले हामीलाई दाउद र गोलियाथको बीचमा भएको भिडन्तलाई याद दिलाउँछ (१ शमूएल १६)। गोलियाथलाई पराजय गरेर दाउदले आफ्ना दाजुहरूलाई उसको दासत्वबाट उद्धार गरेका थिए। जब इस्राएलीहरू र शत्रुहरू युद्ध मैदानमा उत्रेका थिए तब तिनीहरूको बीचमा समाझदारी भएको थियो। त्यसमा जुन दलले जित्छ त्यस दलले हारिएको देललाई आफ्नो दास बनाउँछ (१ शमूएल १७:८-१०)। जब दाउदले गोलियाथलाई पराजित गरे तब उनी इस्राएलको निम्ति विजेता, बहादुर वा च्याम्पियन भए। दाउदले इस्राएलको प्रतिनिधित्व गरेका थिए।

देहायका पदहरू पढ्नुहोस्। यहि परमेश्वरले आफूलाई ती पदहरूमा कसरी प्रस्तुत गर्नुभएको छ? हेर्नुहोस्, यशैया ४२:१३ "परमप्रभु शक्तिशाली पुरुषझैँ निस्कनुहुनेछ। एउटा योद्धाझैँ उहाँले आफ्नो जोश देखाउनुहुनेछ। उहाँ कराउनुहुनेछ, र ठूलो सोरले युद्ध-ध्वनि उठाउनुहुनेछ। उहाँ आफ्ना शत्रुहरूमाथि विजयी हुनुहुनेछ।" र यशैया ५९:१२-२१ "१२ किनकि हाम्रा अपराध तपाईंको दृष्टिमा अनेक छन्, र हाम्रा पापले हाम्रै विरुद्धमा गवाही दिन्छन्। हाम्रा अपराध हामीसितै छन्, र हाम्रा अधर्महरू हामी स्वीकार गर्दछौं। १३ परमप्रभुको विरुद्धमा बागीपन र विश्वासघात, हाम्रा परमेश्वरलाई पिठिउँ देखाई अत्याचार र विद्रोह रचेका छौं, र हाम्रा हृदयले उत्पन्न गरेका झूटा कुराहरू हामीले बोलेका छौं। १४ यसैले न्याय पछिल्लिर हटाइएको छ,

र धार्मिकता टाढ़ा भएको छ, सत्यले चाहिँ सडकहरूमा ठेस खाएको छ, र ईमानदारीले प्रवेश गर्न सक्दैन। १५ सत्यता कहीं पनि पाइँदैन, र दुष्टदेखि अलग बस्ने जोसुकै पनि शिकार बन्छ। परमप्रभुले हेर्नुभयो, र न्याय रहेन भनेर उहाँ रिसाउनुभयो। १६ कोही रहेनछ भनी उहाँले देख्नुभयो, र कोही मध्यस्थ पनि नभएकोले अचम्म मान्नुभयो। यसर्थ उहाँकै आफ्नै बाहुलीले त्यसको निम्ति उद्धार ल्याउनुभयो, र उहाँकै धार्मिकताले त्यसलाई थाम्नुभयो। १७ उहाँले धार्मिकताको छाती-पाता र शिरमा मुक्तिको टोप पहिरिनुभयो। उहाँले साटो लिने वस्त्र लाउनुभयो र जोशलाई पोशाकजस्तै पहिरिनुभयो। १८ तिनीहरूले गरेअनुसार उहाँले तिनीहरूलाई साटो लिनुहुनेछ, उहाँका विरोधीहरूमाथि क्रोध, र उहाँका वैरीहरूमाथि बदला! टापूका देशहरूलाई तिनीहरूले गरेजस्तै उहाँले बदला दिनुहुनेछ।" १९ पश्चिमका देशहरूदेखि मानिसहरूले परमप्रभुका नाउँको भय मान्नेछन्, र सूर्योदयदेखि तिनीहरूले उहाँका महिमाको सम्मान गर्नेछन्। किनकि उहाँ उलंदो बाढजस्तै आउनुहुन्छ, जसलाई परमप्रभुको सासले हाँकेर ल्याउँछ।

२० "आफ्ना पापको पश्चात्ताप गर्ने याकूबका सन्तानहरूका निम्ति मुक्तिदाता सियोनमा आउनुहुनेछ," परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ। २१ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "मेरो करार तिनीहरूसित चाहिँ यही हुनेछ। मेरो आत्मा जो तिमीमाथि छ, र मेरो वचन जो मैले तिम्रो मुखमा हालिदिएको छु, त्यो तिम्रो मुखबाट, तिम्रो छोराछोरीका मुखबाट, र तिनीहरूका सन्तानका मुखबाट अबदेखि उसो सधैँभरिका निम्ति हट्नेछैन," परमप्रभु भन्नुहुन्छ।"

एकाएक बीचमा हुने युद्धमा इस्राएललाई परमेश्वरले सहायता गर्नुहुनेछ भन्ने आभास् हिब्रू २:१४-१६ दिन्छ। येशूको पुस्तकबाट यो अंश हेर्नुहोस्, "२५ तर परमप्रभु यो भन्नुहुन्छ: "हो, योद्धाहरूबाट कैदीहरू र निष्ठुरहरूबाट लूटको माल खोस्न सकिन्छ। तिमीसित झगडा गर्नेसँग म झगडा गर्नेछु, र तिम्रा छोराछोरीहरूलाई म बचाउनेछु। २६ तिमीलाई अत्याचार गर्नेहरूलाई म तिनीहरूको आफ्नै मासु खान लगाउनेछु। दाखमघले मातेझैँ तिनीहरू आफ्नै रगतले मात्नेछन्। तब सारा मानिस-जातिले यो कुरा थाहा पाउनेछन्, कि म, परमप्रभु तिम्रा उद्धारक, मोल तिरेर तिमीलाई छुटाउने याकूबको शक्तिशाली जन हुँ" (यशैया ४९:२५-२६)।

येशूभक्त भएको हैशियतले कतिपय समयमा हामी यो सोच्दछौँ कि सैतानसँगको मुठभेटमा हामी एकलै छौँ। हो यदि हामीले एफिसी ६:१०-१८ पढ्यौँ भने हामी सैतान र उसका मतियारहरूसँग युद्ध गर्दौँछौँ। तर परमेश्वर

हाम्रो विजेता वा च्याम्पियन हुनुहुन्छ र हाम्रो लडाईंमा उहाँ हामीसँग जानुहुन्छ। हामी उहाँको सैनिक शक्तिको एक भाग हौं। त्यसैकारण उहाँले उपलब्ध गराउनुभएको हतियारहरू हामी भिर्नु जरुरी छ। र हामी एकलै छैनौं। एफिसी ६मा सम्बोधन गरिएको "तिमी" भन्दा "तिमीहरू" वा बहुवचन जनाउँछ। हामी चर्च भएर हतियार भिर्नुपर्छ र सँगसँगै मिलेर युद्ध गर्नुपर्छ। त्यस युद्धको अगुवा, विजेता वा च्याम्पियल परमेश्वर आफै हुनुहुन्छ।

परमेश्वरका हतियारहरू भिर्नु भनेको के हो? हामी दिन दिने हाम्रो जीवनमा आफूसँग, प्रलोभन, परिक्षा आदिसँग भिडिरहेका हुन्छौं। परमेश्वरले उपलब्ध गराउनुभएको शक्तिलाई हामी कसरी उपयोग गर्न सक्छौं र उहाँको शक्ति वा बल पाएर उहाँप्रति जुनसुकै परिस्थितिमा पनि विश्वासिलो भएर बस्न सकौं?

४. येशू हाम्रो महापूजारी

हिब्रू ५-७ले येशूको दोस्रो काम, दर्जा वा उत्तरदायित्वको बारेमा हामीलाई सिकाउँछ। उहाँ हाम्रो महापूजारी हुनुहुन्छ। दाउदको घरानमाबाट आउने राजालाई परमेश्वरले गर्नुभएको प्रतिज्ञा पूरा कसरी गर्नुभएको छ भनेर व्याख्या गर्दै लेखकले भजन ११०:४लाई हिब्रू ५:५,६मा उद्धृत गर्दै लेख्दछन्, “मल्कीसेदेकको दर्जाबमोजिम तिमी सधैंभरिको निमित्त पूजाहारी हौं।”

पौराणिक इस्राएलको पूजारीका गर्नुपर्ने कामहरू के के थिए? हेर्नुहोस् देहायका पदहरू: लेबी १:१-९ "१ परमप्रभुले मोशालाई भेट हुने पालभित्रबाट बोलाएर भन्नुभयो, २ “इस्राएलीहरूलाई भन्: 'तिमीहरूमध्ये कुनै पनि मानिसले परमप्रभुको निमित्त बलि चढाउँदा तिमीहरूको पशु-बलि गाई-गोरुको बथान अथवा भेडाबाखाका बगालबाट त्यसले चढाओस्। ३ “ यदि त्यसको बलि गाई-गोरुको होमबलि हो भने, त्यसले निष्खोट बाछोचाहिँ चढाओस्। भेट हुने पालको ढोकामा त्यसले त्यो चढाओस्, र परमप्रभुको सामुन्ने त्यो ग्रहणयोग्य हुनेछ। ४ त्यसले होमबलिको टाउकोमाथि आफ्नो हात राखोस्, र त्यो त्यसको प्रायश्चित्तको लागि ग्रहणयोग्य हुनेछ। ५ त्यसले त्यस बाछालाई परमप्रभुको सामु काटेर मारोस्। अनि हारूनका छोराहरू, अर्थात् पूजाहारीहरूले रगत नजिक लगेर भेट हुने पालका ढोकाका सामुन्नेको वेदीमा वरिपरि छर्कून्। ६ त्यसपछि त्यसले होमबलिको छाला काटेर त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा गरी काटोस्। ७ पूजाहारी हारूनका छोराहरूले वेदीमा आगो लगाएर

दाउराहरू सजाएर आगोमाथि राख्नु। ८ हारूनका छोराहरू, अर्थात् पूजाहारीहरूले वेदीमाथिको आगोमा राखेका दाउरामाथि ती टुक्राहरू, टाउको र बोसो सजाएर राख्नु। ९ त्यसले त्यसका आन्द्रा-भुँडी र खुट्टाहरूचाहिँ पानीले धोओस्, र ती जम्मैलाई पूजाहारीले वेदीमा जलाऊन्। यो परमप्रभुलाई मन पर्ने मीठो बास्ना, आगोद्वारा चढाइएको बलि, अर्थात् होमबलि हो।", लेवी १०:८-११ "८ त्यसपछि परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, ९ "तिमीहरू भेट हुने पालमा जाँदा तिमी र तिम्रा छोराहरूले दाखमघ अथवा अरू मघ नपिउन्, नत्रता तिमीहरू मरौला।" यो तिमीहरूका आउँदा पुस्ताहरूमा अन्नबलिको विधि होस्। १० पवित्र र साधारण, अनि शुद्ध र अशुद्धमा तिमीहरूले भेद राख्नुपर्छ। ११ परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको विधि सबै इस्राएलीहरूलाई तिमीहरूले सिकाउनुपर्छ।", मलाकी २:७ "किनकि पूजाहारीका ओठले ज्ञानको रक्षा गर्नुपर्दछ, र मानिसहरूले त्यसको मुखबाट शिक्षा खोज्नुपर्दछ, किनभने त्यो सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको समाचारवाहक हो।", गन्ती ६:२२-२६ "२२ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २३ "हारून र त्यसका छोराहरूलाई भन्, 'इस्राएलीहरूलाई तिमीहरूले आशीर्वाद दिँदा यसो भन्नु: २४ परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिष् दिऊन्, र तिमीहरूलाई रक्षा गरून्। २५ परमप्रभुले आफ्नो मुख तिमीहरूमाथि चम्काऊन्, र तिमीहरूलाई अनुग्रह गरून्। २६ परमप्रभुले आफ्नो चेहरा तिमीहरूमाथि प्रकाश गरून्, र तिमीहरूलाई शान्ति दिऊन्÷।" र हिब्रू ५:१-४ "१ प्रत्येक प्रधान पूजाहारी मानिसहरूमध्येबाट छानिन्छ, र मानिसहरूको पक्षमा पापको निम्ति परमेश्वरमा भेटी र बलिदानहरू चढाउन नियुक्त गरिन्छ। २ अजान र कुबाटोतिर लागेकाहरूसँग तिनले नम्रतासाथ व्यवहार गर्न सक्तछ, किनभने तिनी आफै पनि दुर्बलताले घेरिएको हुन्छ। ३ यसैकारण मानिसहरूका पापको निम्ति मात्र होइन, तर आफ्नै पापको निम्ति पनि बलिदान चढाउन तिनलाई कर लाग्छ। ४ कसैले यो सम्मान आफै लिन सक्दैन, तर हारूनजस्तै तिनलाई परमेश्वरले बोलाउनुहुन्छ।"

मानव जातिको प्रतिनिधित्व गर्ने, मानिसहरू र परमेश्वरको बीचमा मध्यस्थता गर्ने र परमेश्वरसँगको मामिलामा जनसमक्ष पुऱ्याउँने कामहरूको निम्ति पुजारीहरू नियुक्त गरिएका थिए। विशेष गरेर पुजारी मध्यस्थकर्ता थिए। पुजारीको यो काम जुनसुकै धर्म वा संस्कारको हो, चाहे यहूदी, ग्रीक, रोमी (वा हिन्दु वा बुद्धधर्ममा नै किन नहुन्)। पौराणिक इस्राएलमा परमेश्वरसँग सम्बन्ध राख्ने मामिलामा पुजारीको कारोबारले सम्बन्ध हुन्थ्यो।

त्यसकारण, पूजारीले जे गरेतापनि उनी परमेश्वर र मानिसहरूको बीचमा सहजकर्ता भएर उहाँसँग सम्बन्ध सुदृढ गर्ने लक्ष्यले गरिन्थ्यो। मानिसहरूको निमित्त पूजारीले बलि चढाउँथ्यो। परमेश्वरको सामु उहाँलाई ग्रहणयोग्य कस्तो बलि वा भेटीहरू हामीले चढाउनुपर्छ भन्ने मामिला पूजारीलाई थाहा हुन्थ्यो। ती बलि तथा भेटीहरू प्रतिकको रूपमा परमेश्वरले मानिसहरूलाई क्षमा दिन सक्नुहुन्थ्यो र तिनीहरूका पापहरू पखालिन्थ्यो वा तिनीहरूलाई चोखो बनाइन्थ्यो।

पूजारीहरूले मानिसहरूलाई परमेश्वरको व्यवस्था र आत्मज्ञानहरू पनि सिकाउँथे। तिनीहरू परमेश्वरका आज्ञाहरू सिकाउन दक्ष थिए र ती आज्ञाहरू तथा परमेश्वरका अरू वचनहरूलाई व्याख्या गर्न र तिनीहरूलाई कसरी प्रयोगमा ल्याउने भनेर तिनीहरूले सिकाउँथे।

अन्तमा आएर, पूजारीहरूलाई यहे परमेश्वरको नाउँमा मानिसहरूलाई आशिष दिने जिम्मेवारी पनि सुम्पिएको थियो। तिनीहरूको माध्यमबाट परमेश्वरले उहाँका जनहरूको हित व्यक्त गर्नुहुन्थ्यो र तिनीहरूलाई आशिष दिनुहुन्थ्यो।

तर १ पत्रुस २:९मा पूजारीको काम अर्को पनि उल्लेख गरिएको छ। येशूका सबै विश्वासीहरूलाई राजकीय पूजारी भनेर पत्रुसले सम्बोधन गर्दछन्। येशूका विश्वासीहरूलाई दिएको यस जिम्मेवारीमा अत्यन्तै अचम्मका अधिकारहरू प्रदान गरिएका छन्। पूजारीहरू परमेश्वरको पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्न सक्थे। आज हामी प्रार्थनाद्वारा ढुक्क भएर परमेश्वरकहाँ आउन सक्छौं (हिब्रू ४:१४-१६; हिब्रू १०:१९-२३)। अर्को महत्त्वपूर्ण जिम्मेवारी पनि पूजारी वर्गलाई सुम्पिएको हुन्छ। यस संसारमा मानिसहरूलाई पापबाट मुक्त गराउनु हामी परमेश्वरसँग हातेमालो गर्न सक्छौं। परमेश्वरका व्यवस्थाहरू, विधिविधान, न्यायइसन्साफ र वचनहरू अरूहरूलाई सिकाउन गर्न र व्याख्या गर्न उहाँले हामीबाट अपेक्षा गर्नुभएको छ। असल कामहरूको निमित्त र स्तुतिप्रशंसाका भेटीहरू हामीले उहाँलाई चढाऔं भन्ने पनि उहाँको चाहना हो। यसबाट परमेश्वर हामीसँग खुशी हुनुहुनेछ। यो कस्तो अवसर र जिम्मेवारी हो जुन येशूभक्तहरूलाई सुम्पिएको छ।

हामी परमेश्वरका राजकीय पूजारीहरू हौं भन्ने दर्जा पाएपछि हामीहरूको जीवनशैली कस्तो हुनुपर्छ? यस सत्य आत्मज्ञानले हाम्रो जीवनमा कस्तो प्रभाव पार्न दिनुपर्दछ?

५. येशूले दुवै करारको मध्यस्थता गर्नुहुन्छ

नयाँ करारको मध्यस्थकर्ता भएर येशूले काम गर्नुहुन्छ भनेर लेखकले त्यसकामलाई केन्द्रित गरेर हिब्रू ८-१०मा व्याख्या गर्दछन्। पुरानो करारको मामिलामा हामीले यो सोच्नुपर्छ कि त्यो कुनै काम नलाग्ने वा वेकारको नभएर त्यो आउनेवाला असल कुराहरूलाई औँल्याउने काम गरिएको थियो। येशूले भविष्यमा गर्नुहुने कामको रूपरेखा देखाउन र चित्रण गर्न त्यस पुरानो करारका विधिहरू स्थापित भएका थिए। यसरी पूजारीहरू पापी र मरणशील भएतापनि तिनीहरूले येशूलाई औँल्याएका थिए। तर तिनीहरूले गर्ने काम येशूको जस्तो सिद्ध, पक्का, त्रुटीरहित र आदर्श थिएन। तिनीहरूले सेवा गर्ने पवित्रस्थान स्वर्गमा रहेको पवित्रस्थानको केवल नक्कल र छायाँमात्र थियो (हिब्रू ८:५)।

येशूले स्वर्गमा रहेको सक्कल र सत्य पवित्रस्थानमा सेवाकार्य गर्नुहुन्छ र परमेश्वरकहाँ हामी सिधै जान प्रावधान मिलाउनुहुन्छ। पशुबलिहरूले हाम्रो लागि येशूले गर्नुहुने बलि अर्थात् मृत्युलाई औँल्याएको थियो। तर कुनै पनि पशुको बलि वा तिनीहरूको रगतले हाम्रा पापहरू वा हाम्रो विवेकलाई धुन गर्न सक्दैनथ्यो वा सफा गर्न सक्दैनथ्यो। तर येशूको रगतले हाम्रा पापहरूमात्र होइन हाम्रो विवेकलाई पनि शुद्ध गर्नुहुन्छ, उहाँद्वारा नै उहाँमाथि विश्वास राखेर र हाम्रो निम्ति मध्यस्थताको काम गरिरहनुभएको छ भनेर स्वीकार्दै र परमेश्वरको सामु निडर भएर हामी आउन सक्ने भएका छौं (हिब्रू १०:१९-२२)।

नयाँ करारमा परमेश्वरले हामीलाई के वाचा गर्नुभएको छ? हेर्नुहोस्, हिब्रू ८:६-१२ "६ तर यसै पनि खीष्टले प्राप्त गर्नुभएको सेवा त्यतिकै बढी श्रेष्ठ छ, जत्तिको उहाँले मध्यस्थता गर्नुभएको करार पुरानोभन्दा उत्तम छ। किनभने यो करारको जग उत्तम प्रतिज्ञाहरूमा बसालिएको छ। ७ किनभने पहिलो करार खोटेरहित भएको भए त दोस्रोको आवश्यकता पर्नेथिएन। ८ किनभने ती मानिसहरूको दोष देखाउँदै उहाँ भन्नुहुन्छ, "परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ती दिन आउनेछन्, जब इस्राएलको घरानासँग र यहूदाको घरानासँग म एउटा नयाँ करार स्थापना गर्नेछु। ९ तिनीहरूका पुर्खाहरूसँग मैले बाँधेको करारजस्तै यो हुनेछैन, जब मैले तिनीहरूलाई हातमा समातेर मिश्रदेशबाट डो-याएर ल्याएको थिएँ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, तिनीहरू मेरो करारमा स्थिर भई बसेनन्, यसैले मैले तिनीहरूको वास्ता गरिनँ। १० परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ती दिनपछि म इस्राएलको घरानासँग यो करार बाँध्नेछु, तिनीहरूका मनमा मेरो व्यवस्था राखिदिनेछु, र तिनीहरूका हृदयमा त्यो लेखिदिनेछु, र म तिनीहरूका

परमेश्वर हुनेछु, अनि तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्। ११ 'परमप्रभुलाई चिन-
भनेर अब उसो कुनै मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई वा आफ्ना दाजुभाइलाई
सिकाउनेछैन। किनकि सानादेखि लिएर ठूलासम्म तिनीहरू सबैले मलाई
चिन्नेछन्। १२ किनकि तिनीहरूका अपराधहरू म क्षमा गर्नेछु, र तिनीहरूका
पाप फेरि कहिल्यै सम्झनेछैनँ।”

येशूलाई प्रधान पूजारी स्थापित गर्नुभएर पिताले नयाँ करारको
उद्घाटन गर्नुभएको थियो। पुरानो करारले केवल औँल्याएको कामलाई येशूले
सम्पन्न गर्नुभएको थियो। सिद्ध, आदर्श, सनातन र मानवीय-ईश्वर पूजारीलेमात्र
नयाँ करारको काम सम्पन्न गर्न सक्नुहुन्थ्यो। उक्त प्रधान पूजारीले
परमेश्वरको व्यवस्थालाई व्याख्यामात्र गर्नुहुने होइन तर उहाँलाई ग्रहण गर्ने
प्रत्येक मानव हृदयमा त्यस व्यवस्थालाई रोप्नुहुन्छ। यस प्रधान पूजारीले
यस्तो बलि चढाउनुभएको जसले क्षमा ल्याउँदछ। हाम्रा पत्थरका हृदयहरूलाई
उहाँले मासुमा परिवर्तन वा रूपान्तरित गर्नुहुन्छ, अर्थात् नरम पारी दिनुहुन्छ
(इजकिएल ३६:२६)। उहाँले हामीलाई नयाँ गरी सृजना गर्नुहुन्छ, उहाँमा
हामी नयाँ जन्म वा नयाँ सृष्टि हुन जान्छौं (२ कोरन्थी ५:१७)। यस पूजारीले
हामीलाई अत्यन्तै यस्तो अचम्म तरिकाले आशिष दिनुहुन्छ कि उहाँले
परमेश्वर पिताकै समिपमा हामीलाई लानुहुन्छ।

भविष्यलाई औँल्याउन नै परमेश्वरले पुरानो करारको रूपरेखा तयार
पार्नुभएको थियो। त्यो भविष्य थियो, येशूको क्रियाकलाप। त्यस पुरानो
करारको खाका सुन्दर र लक्ष्य अभिप्रेरित थियो। तर कतिले त्यसको
लक्ष्यलाई गलत सम्झे। पुरानो करारको पवित्रस्थानमा गरिने विभिन्न विधिहरू
प्रतिक, छायाँ वा चिन्हको रूपमा थिए जसले येशू खीष्टको सेवाकार्यलाई
औँल्याएको थियो। तर कतिले ती प्रतिक, छायाँ वा चिन्हलाई पकडि राखे र
येशूले पूरा गर्नु भएका ती प्रतिक, छायाँ वा चिन्हलाई वास्ता गरेन वा छोड्न
अस्वीकार गरे। "पवित्र मन्दिरको जग येशू खीष्ट हुनुहुन्थ्यो। यहाँ गरिएका
विभिन्न रिति वा सेवाकार्यहरूले परमेश्वरको पुत्रको बलि तथा सेवाकार्यहरूका
प्रतिकहरू थिए। पूजारीको दर्जाले येशूको मध्यस्थकर्ता स्वभाव र कामलाई
प्रतिनिधित्व गरेको थियो। पवित्र मन्दिरमा गरिने सबै बलिप्रथा तथा
सेवाकार्यहरूले संसारलाई पापबाट मुक्त गर्न उद्धारकर्ताको मृत्युलाई
औँल्याइएको थियो। जब मन्दिरमा गरिने ती बलिप्रथा र सेवाकार्यहरू येशू
खीष्टमा पूरा भयो तब ती बलिप्रथा र मन्दिरमा गरिने सेवाकार्यको औचित्य

समाप्त भएको थियो।"-एलेन जी हाइट, द डिजाएर अभ एजेज्, पृ. १६५बाट रूपान्तरित।

उपसंहारः

थप जानकारीः हिब्रूको पुस्तकमा अनेकौं असल र आशाका सत्यहरू छन्। तर त्यस पुस्तकमा गम्भिर चेतावनीहरू पनि छन् जुन अध्याय १०-१२मा लेखिएका छन्। हिब्रूको पुस्तकको असल र आशावादी सत्यहरूको चरमविन्दु हिब्रू १०-१२ अध्यायहरू हुन्। सत्य जानेरमात्र पुग्नै त्यसलाई व्यक्तिगतरूपमा प्रयोग गर्नुपर्दछ वा त्यस पुस्तकमा उल्लेख गरेका सत्यहरू समयसापेक्षित भएकोले केवल तिनीहरूलाई इतिहासमामात्रै सिमित नराखी प्रत्येक येशूभक्तले "मेरो लागि हो" भन्ने कुरालाई आत्मसात् गर्नुपर्दछ। ती दुई अध्यायहरूमा कमसेकम दुई साझा तत्व वा जानकारीहरू छन्। पहिलो त, हिब्रूका पाठकहरूलाई पौराणिक इस्राएलका जनहरूले मरुभूमिमा भोगेका अनुभवहरूसँग हाम्रो अनुभवहरूलाई तुलना गर्दछ। दोस्रोमा, ती दुई अध्यायहरूले हामी आफ्नै आस्था तथा विश्वासमा अडिग भएर बस्न अर्ती दिँदछन्।

जब मिश्र देशबाट इस्राएलीहरूलाई परमेश्वरले अनेकौं शक्ति प्रयोग गर्नुभएर र विभिन्न अचम्मका चिन्ह तथा कामहरूद्वारा उद्धार गर्नुभएको ती मरुभूमिको पुस्ताले अनुभव गरेको थियो। सिनै पहाडबाट परमेश्वरले बोल्नुभएको पनि तिनीहरूले सुनेका थिए। उहाँले तिनीहरूकै अगाडि दश आज्ञाहरू दिनुभएको थियो। चालिस वर्षसम्म रातमा तिनीहरूको सिबिरमाथि रातमा आगोको मुस्लो थियो भने दिनमा बादलले तिनीहरूलाई ढाकेका थिए। ती असाधारण प्राकृतिक कामले तिनीहरूलाई सुरक्षा दिएको थियो। तिनीहरूले स्वर्गको खाना मन्ना खाए। जहाँ जहाँ तिनीहरू सिबिर खडा गरे त्यहाँ त्यहाँ चट्टानहरूबाटै भएपनि पानीको मुहान निस्केको थियो जसबाट तिनीहरूले पिएका थिए। तर जब तिनीहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको देशको सिमानामा तिनीहरू आइपुगे तब तिनीहरू परमेश्वरलाई विश्वास गर्न असमर्थ भए। तिनीहरूमा विश्वासको कमी थियो जुन परमेश्वरले माग गर्नुभएको आवश्यकताको मूल तत्व थियो। "विश्वासबिना परमेश्वरलाई खुशी पार्न असम्भव छ (हिब्रू १०:३७-३९)। हामीहरूका अवसरहरू र जिम्मेवारी अझ महान् छन्। सिनै पहाडबाट परमेश्वरले बोल्नुभएको हामीले सुनेनाँ तर सिनै पहाडभन्दा परमेश्वरको उच्च प्रकट धर्मशास्त्र बाइबलद्वारा हामीले देख्दछौं। त्यो हो

परमेश्वर शरीर वा येशू खीष्टमा आउनुभएको थियो (हिब्रू १२:१८-२४)। तर हामीलाई तेस्र्याइको प्रश्नचार्हिः के हामीमा परमेश्वरमाथि सक्कल आस्था वा विश्वास छ? हिब्रूको लेखकले बाइबलमा उल्लेख गरेका विश्वासका विभिन्न महान् चरित्रहरूको अनुसरण गर्नुपर्छ भनेर हामीलाई हौशला दिन्दछन्। ती सबै चरित्रहरूको चरमविन्दु येशू आफै हुनुहुन्थ्यो।

चिन्तनमननः

- अ. सैतानसँगको युद्धमा हाम्रो बिजेता वा च्याम्पिएल येशू हामीसँग सामेल हुनुहुन्छ भनेर हामीले सिक्छौं। हामी चर्चसँग मिलेर हाम्रो बिजेताको पछि एकजुट भएर कसरी लड्ने? इसाई हौं भनेर दावी गर्ने तर मिलेर सैतानसँग युद्ध नगर्ने प्रवृत्तिलाई केले बाधा दिइरहेको छ? चर्चलाई कमजोर पार्ने सैतानको के के युक्तिहरू छन्? विगत समयमा सैतानले इस्राएलीहरूलाई कसरी कमजोर बनायो?
- आ हामी येशूभक्तहरू भएको नाताले परमेश्वरको निर्देशनमा हामी पूजारीको समाज हौं। तपाईंको स्थानीय चर्चले परमेश्वरको प्रशंसा र उहाँको कामको सराहना अझ राम्रोसँग कसरी चढाउन सक्छ? व्यवहारिक र सुस्पष्टसँग सोच्नुहोस्।
- इ हामीहरू पनि परमेश्वरको राज्यमा पस्न लागि रहेकाछौं। प्रतिज्ञा गरिएको देशमा पुग्न लागेका मरुभूमिको पुस्तासँग हाम्रो परिस्थिति कसरी मिल्दोजुल्दो छ? तिनीहरूबाट हामीले के पाठ सिक्न सक्छौं?

कथा २
परमेश्वरको बगैँचाको हेरचाह
मरियो डा कोस्टा, ४४ टिमोर-लेस्ट

परमेश्वरको वचन सिकाउने थलो तरकारी बगैँचा पनि एक हो। सत्यका बिउहरू गाडिने ठाउँ बगैँचा हो। टिमोर-लिस्टका धेरै घरहरूको परिसरहरूमा तरकारी बगैँचाहरू हुन्छन्। खानाको निम्ति र बेचबिचखनको निम्ति बालीको आवश्यकता पर्दछ। मकै, क्यासाभा वा हरियो तरकारी, सखरखण्डहरू पारिवारिक बगैँचामा उमार्दछन्। हरियो सागपात, फर्सीहरू, मेवाहरू, केराहरू र बदामहरू पारिवारिक बगैँचाका प्रचलित बालीहरू हुन्।

एक दिन म मेरो बगैँचामा काम गर्दै थिएँ, एक जना एडभेन्टिस्ट अगुवा मेरो घरमा आउनुभयो। "हामी तीन महिना बाइबल सेवाग्राहीहरूको निम्ति कार्यक्रम चलाउँदैछौँ। तपाईँ पनि आउनु होस्," उनले अनुरोध गर्नुभयो। त्यो प्रस्ताव मलाई मलाई मन लाग्यो। भर्खर बसिस्मा लिएकोले मेरो नयाँ आस्था अरूहरूलाई सुनाउन म उत्सुक थिएँ। तीन महिने कार्यक्रम पछि सबै विद्यार्थीहरू टिमोर-लिस्टको राजधानी डिलीको एडभेन्टिस्ट चर्चमा एक दिन भेला भए। को कहाँ खट्ने भन्ने काममा सेवाग्राहीहरूलाई लगाउन त्यो भेला भएको थियो। सुसमाचार प्रचार गर्नेहरू धेरै भएकोले मेरो आवश्यकता नभएकोले म आफ्नै घरमा फर्के र आफ्नै बगैँचामा काम गर्न थालेँ र चर्चमा पनि सक्रिय भएर काम गर्न थालेँ।

धेरै वर्षपछि डिलीको अर्को चर्चको अगुवाले मेरो प्रान्तमा बाइबल सेवाग्राही काम गर्न प्रस्ताव राखे। मलाई यो मनपर्यो। केही समयपछि मेरो प्रान्तको कोडो गाउँमा आएँ र त्यहाँ आडोल्फो भन्ने एक जना गाउँलेसँग चिनापर्ची गरेँ। म टाढाबाट एडभेन्टिस्टले बाइबल सुनाउन उनको गाउँमा म आएको बताएँ। त्यस चर्चको बारेमा उनलाई थाहा थिएन र त्यसको बारेमा सुन्न उनी उत्सुक भए। बाइबलले सिकाएको अनुसार बाइबलमा लेखिएको हप्ताको सातौँ दिन सावथ मैले सिकेपछि एडभेन्टिस्टिस्ट चर्चमा म कसरी सरिक भएँ भनेर मैले उनलाई सुनाएँ। परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको सही दिन शनिबार हो, आइतबार होइन भनेर मैले बाइबलबाट उनलाई सुनाएँ। मेरो वचनले उनलाई त्यस्तो

गहिरो प्रभाव पारेको मैले महसुस गरिनँ। त्यसकारण, पवित्र आत्माले उनलाई प्रभाव पारुन् भनेर प्रार्थना गर्न थालें।

तीन दिनपछि म आडोल्फोको घरमा आएँ र छिमेकी आन्जेलोको बगौँचामा काम सघाउन अनुरोध गरेँ। गाउँलेहरूले मेरो सहयोगको निम्ति सराहना गरेको महसुस गरेँ र तिनीहरूलाई बाइबल पनि सिकाउन थालें। परमेश्वरको वचन पनि तिनीहरूलाई सुनाउन थालें। बिस्तारै उहाँहरूले हाम्रा कुराकानी रमाइलो मानेको थाहा पाएँ। एक दिन दिउँसोको काम सकेपछि बाइबल सिकाउन आडोल्फोले मलाई अनुरोध गरे। केही रात हामी बाइबल पढ्यौँ। बिजुली नभएकोले मत्तीतेलको भरमा अध्ययन गर्यौँ। दिउँसो अरूहरूको बगौँचामा काममा सघाउन गएँ र बाइबल पनि सिकाएँ। त्यस गाउँबाट आडोल्फो पहिलो पल्ट एडभेन्टिस्ट चर्चमा सरिक भए। अनि आन्जेलोले बाइबल अध्ययन गर्न मसँग अनुरोध गरे। उनले स्थानीय चर्चको अगुवा भएर १२ वर्षसम्म सेवा गरेका थिए। मसँग बाइबल अध्ययन गरेको हुनाले मानिसहरू उनीसँग रिसाए र मलाई पिट्न सुरेको थाहा पाएँ। मेरो सुरक्षितको निम्ति मसँग बाइबल पढ्न रोक्ने उनले निर्णय गरे। उनको घरमा सुकेको नरिवरलको बोक्रो छोडाएर खाँदै थिएँ। एउटा नरिवल मौलाएको थाहा पाएँ। "यदि परमेश्वरको इच्छा भए यो नरिवल जमिनमै गाडिराखेछौँ। यो उम्रिनेछ। यदि परमेश्वरको इच्छा भए यो उम्रिनेछ र मर्ने छैन। यदि उहाँको इच्छा भए यो उम्रिनेछैन र मर्नेछ। उहाँको हाम्रो बीचमा यो कारोबार भयो," भनेर आन्जेलोलाई सुनाएँ। तर दश वर्षपछि त्यो नरिवलको बोट ठूलो र स्वस्थ भयो। आन्जेलोले यो देखे र बसिस्मा लिन उनले मसँग अनुरोध गरे। म आशा गर्छु त्यस देशमा प्रभुले धेरै मानिसहरूलाई मेरो बगौँचाको कामले गर्दा धेरैलाई उहाँकहाँ ल्याउन सकुन्।